Równoległe mnożenie macierzy

marwyk2003

November 2023

1 Metody Naiwne

Pierwszym pomysłem na zrównoleglenie naiwnego algorytmu mnożenia macierzy jest zwyczajne podzielenie operacji pomiędzy pewną pulę wątków.

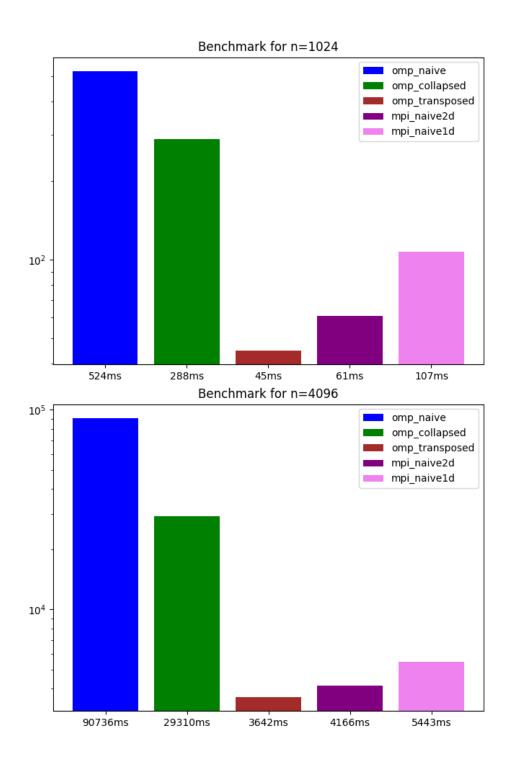
W programie omp_naive.cpp tworzymy 1 wymiarową tablicę i wykonujemy zewnętrzną pętlę równolegle.

Rozwiąznaie to możemy jednak przyspieszyć transponując macierz B (omp_reversed.cpp). Wówczas iterowanie obu tablic odbywać się będzie po kolejnych współrzędnych, pozwalając tym na korzystanie z pół tablicy znajdujących się już w cachu. Optymalizacja ta okazuje się zakakująco efektywna. Już dla n=4096 obserwujemy krótszy o ponad żąd wielkości czas wykonywania.

W celu daleszego przyspieszenia algorytmu, możnaby pokusić się o zastosowanie collapse w celu "złączenia" zagnieżdżonych pętli (omp_collapse.cpp), które mogłyby wykonywać się równolegle. Okazuje się to jednak nieopłacalne. Podobnie jak w rozwiązaniu pierwszym, nie wykorzystujemy wówczas przewagi jaką daje nam cachowanie kolejnych elementów tablicy.

Do zrównoleglenia operacji mnożenia macierzy możemu również użyć bibliteki mpthread.

Programy mpi_naive1d.cpp i mpi_naive2d.cpp przedstawiają kolejno naiwną metodę realizowaną na kolejno 1 i 2 wymiarowej tablicy. Kolejne iteracje zewnętrznej pętli przyzielamy NUM_THREAD wątkom.

Metoda Strassena $\mathbf{2}$

Algorytm Strassena polega na podziale maicerzy na 4 części, które wymnażać będziemy ze sobą rekurencyjnie. Formalnie zdefiniujmy:

$$A = \begin{bmatrix} A_{11} & A_{12} \\ A_{21} & A_{22} \end{bmatrix}, \, B = \begin{bmatrix} B_{11} & B_{12} \\ B_{21} & B_{22} \end{bmatrix}, \, C = \begin{bmatrix} C_{11} & C_{12} \\ C_{21} & C_{22} \end{bmatrix}$$

Wówczas:

$$C_{11} = A_{11} * B_{11} + A_{12} * B_{21}$$

$$C_{12} = A_{11} * B_{21} + A_{12} * B_{22}$$

$$C_{21} = A_{21} * B_{11} + A_{22} * B_{21}$$

$$C_{22} = A_{21} * B_{21} + A_{22} * B_{22}$$

Jedną z metod zrównoleglenia wykonywania tych operacji jest podzielenie operacji czasochłonnych (mnożenia podmacierzy) na równoległe podzadania. Przy pomocy omp, a dokładnie polecenia task, jesteśmy w osiągnąć taki podział. Zauważmy że dzieląc mnożenie na 4 podzadania względem macierzy C_{ij} możemy uniknąć jakichkolwiek konfliktów zapisu. Różne wątki będą współdzielić jedynie macierze A_{kl} i $B_{k'l'}$ które nie są nadpisywane w trakcie działania algorytmu. Należy również pamiętać o wyznaczeniu pewnego kroku bazowego. Mówiąć ściślej, powinniśmy zadbać by dla odpowiednio małych macierzy nie liczyły się już rekurencyjnie. Możemy do tego użyć zwykłe, naiwnej metody sekwencyjnej, bądź jednej z opisanych metod naiwych-równoległych.

Analizując metody naiwne mnożenia macierzy, zobserwowaliśmy ich wpływ na przyspieszenie działania programu. Możemy zastanowić się czy stratgie ta dałoby się wykorzystać również w tej metodzie.

Okazuje się to dość trywialne i proste w implementacji. Wystarczy wprowadzić jedynie drobną poprawkę w implementacji: transpozycję "rozbicia" macierzy B w wywołaniu rekurencyjnym algorytmu Strassena.

Mamy więc teraz:
$$B = \begin{bmatrix} B_{11} & B_{21} \\ B_{12} & B_{22} \end{bmatrix}$$
.

Implementacje tej metody zawarte są w plikach

mpi_strassen.cpp, omp_strassen1d.cpp, omp_strassen2d.cpp.

Problematyczna okazała się implementacja strassena przy pomocy mpi. Próbowałem limitować ilość tworzonych wątków ograniczając głębokość wywołań rekurencyjnych zanim zaczniemy liczyć mnożenia sekwencyjnie. Jednak podejście takie nie przyniosło obeicujących rezultatów.

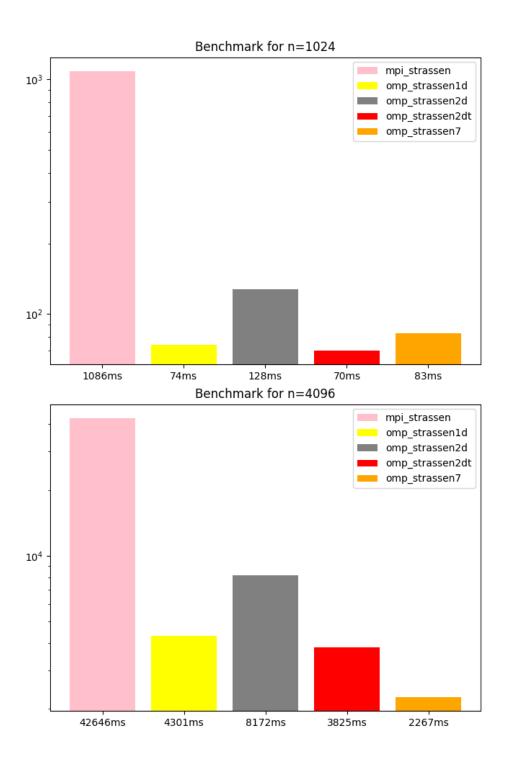
Implementacja w omp okazała się bardziej efektywna. Wspomniane wyżej taski przyniosły pożądany efekt.

omp_strassen1d przedstawia moją pierwszą próbę implementacji tego algorytmu. W celu uniknięcia alokowania (i kopiowania) dodatkowych tablic dla każdego z "rozbić", stworzyłem strukturę Matrix. Struktura ta jest nakładką na jednowymiarową tablicę - spłaszczoną do 1 wymiaru macierz. Macierze Matrix można "rozbijać" ustawiając jej odpowiednie offsety po obu współrzędnych.

omp_strassen2d jest drobną modyfikacją poprzedniej implementacji. Tym razem przechowujemy macierze już bez użycia żadnej struktury. Imitujemy 2 wymiarową tablicę alokująć n-elementową tablicę typu int*, której elementy wskazują na kolejne wiersze 1-wymiarowej macierzy.

Rozwiązanie to jest subiektywnie "czystsze" i przyjemniejsze w obsłudze. Testy wykazują, że mimo alokacji dodatkowych tablic, czas wykonania pozostaje prawie taki sam.

To jednak nie wszystko jeśli chodzi o algorytm Strassena. Istnieje pewna modykifacja tego algorytmu pozwalająca na osiągnięcie znacznie lepszych wyników. Możemy zmodyfikować algorytm Strassena tak, by wykonywac jedynie 7 (zamiast 8) mnożeń na podmacierzach. Jako że operacja mnożenia jest znacznie bardziej czasochłonna niż dodawanie/alokacja macierzy, podejście to wydaje się obiecujące. Tak też rzeczywiście możemy zaobserwować. W tym algorytmie ponownie wykorzystamy omp tworząc 7 podzadań, po jednym dla każdej operacji mnożenia.

3 Podsumowanie

Otrzymane wykresy pokazują prze
agę naiwnej metody w niewielkich testach i wyraźną przewagę strassena z 7 mnożeniami dla testów dużych.

Co może wydawać się ciekawe, zwykły algorytm strassena nie okazał się znacznie szybszy od naiwnej metody. Wykresy pokazują że czasy wykonywania dla dużego n są prawie identyczne.

Wykresy zostały stworzone przy użyciu tej samej paczki testu dla każdego z programów (10 testów dla n=1024,4096 oraz 5 testów dla n=16384). Wyniki osąignięte zostały przy hiperparamatrach NUM_THREADS=64 oraz MIN_SIZE=32, natomiast kod uruchomiony został na serwerze miracle.tcs.uj.edu.pl.

Poniżej prezentują się wyniki trzech wybranych algroytmów: omp_transposed, omp_strassen2dt, omp_strassen7 na ogromnych tesach (n=16384).

